

Rilatine voorschrijven etaleert medische vakonbekwaamheid.

Geen diagnose kunnen stellen, niet eens (willen) weten WAT men voorschrijft op aanraden van derden, om bij kinderen een verboden toxicomanie in te stellen, is een arts onwaardig.

Intussen is in het vakgebied bekend dat psychotica als gegeerde drugs succesvol zijn door dosis per dosis het zenuwstelsel te verminken.

Wat commercieel de waan voedde als zou dit verwoesten een therapeutische perceptieverandering op de realiteit teweeg brengen. Terwijl omwille van dezelfde commerciële overweging, men die werking als onbekend heeft uitgeroepen.

Sinds jaren is bekend dat de vier chemische groepen, die met een spekseltest aantoonbaar zijn, drogeren, dwangmatig psychotisch maken, bloedvaten doen dichtklappen, fatale pulmonaire hypertensies veroorzaken en op termijn ook vasculaire Alzheimer.

Bovendien kan geen enkele arts een diagnose stellen van welke vermeende neurobiologische aandoening dan ook, waarbij het chronisch voorschrijven van amfetamine of cocaïnestoffen een remedie kan zijn.

Precies omwille van het jarenlang geheim gehouden werkingsmechanisme, worden die stoffen door een opiumwetgeving gereguleerd.

Het instellen van een toxicomanie bij kinderen, zonder een echte medische reden maar om een pedagogisch comfort van de omgeving tot stand te brengen, is strijdig met artikel 2 van de wet van 24 februari 1921.

Echte overheden, die hier niet ingrijpen, worden misleid door de vakonbekwaamheid van het medisch establishment.

Of is het nu daarom dat echte overheden, het instellen van dat pedagogisch comfort naar de recreatieve sfeer zal overhevelen, zodat het recreatief verdelen van psychotica zal gedoogd worden?

Al stel ikzelf mij de vraag waarom in België op sommige langwerkende methylphenidaatverpakkingen geen wettelijk verplicht oranje etiket met zwart opschrift: Vergif-Poison te bespeuren is.

Tot hoever kan een gedoogbeleid gedogen?
Ook vakonbekwaam?

Apotheker Fernand Haesbrouck, 8 november 2010